

DANSK KOMPONISTFORENING

København 27. november 2015

Kære Kulturminister Bertel Haarder, Kulturordfører Alex Ahrendtsen, kulturordfører Britt Bager, Kulturordfører Naser Khader, Kulturordfører Leif Mikkelsen,
CC: Marianne Jelved, Mogens Jensen, Holger K. Nielsen, Uffe Elbæk, Rasmus Nordquist, Søren Søndergaard

Blodtud til musikken – til kulturen – til Danmark

Det er klart, at regeringens ønske om at køre den store 600 millioners grønthøster ud over kulturlivet var rystende, og som Kulturministeren fremhævede, ville der nu ligge en endnu større opgave for de private fonde i forhold til at sikre kulturlivet i Danmark.

Det lød jo liberalt og velmenende, og måske vidste ministeren ikke bedre på det tidspunkt. Måske blev den endelige finanslov til i sene nattetimer og med søvn i øjnene, for fakta er, at regeringen og dens støtter nu også trækker tæppet væk under fondenes støttemuligheder, og det vil have katastrofale konsekvenser for både kulturlivet og forskningen i Danmark.

I korthed: Forligspartierne ønsker at fjerne de to fradrag, som de almennyttige fonde hvert år nyder godt af, når de deler flere milliarder kroner ud til fantastiske, smukke og for samfundet livgivende formål. Statens husholdningsbudget skal passe og angiveligt går hele øvelsen ud på, at man ønsker at spare 200 millioner kroner om året. Resultatet er dog et helt andet: fondene får færre penge at dele ud af, og vores samfund ender med årligt at miste ikke 200 millioner, men milliarder af kroner, som hvert år bliver uddelt til kultur, forskning og sociale formål.

Det er ikke peanuts i kulturinstitutionernes økonomi, der er tale om. Hvert år uddeler de 45 største fonde i Danmark op mod ni milliarder kroner til almennyttige formål. Der uddeles bredt som smalt, og dagligt møder vi alle resultaterne af de gaver, som de private fonde har stået for, og det vil kunne ses - og høres - hvis regeringen nu i huj og hast skærer denne mulighed bort. Indenfor musikken vil finanslovens "nej" til for store gaver skade alt fra musikskoler, spillesteder og koncertsale til skabelsen af ny musik, orkestrer, koncerter og festivaler.

Reelt er der tale om afslutningen på den fondsmodel, som har eksisteret siden begyndelsen af sidste århundrede, og som har været helt central i skabelsen af det danske velfærdssamfund. En fondsmodel som har sikret, at en mangfoldighed af kulturelle initiativer har blomstret uden for staten og det kommercielle marked. Der er ingen tvivl om, at mange af de almennyttige fondes fortsatte eksistens vil være truet af dette indgreb, og dermed rækker forslaget konsekvenser langt ud over den næste finanslovsperiode. Gennemføres forslaget, vil det betyde varig skade på kulturen i Danmark. Det vil effektivt bremse store dele af den mangfoldighed af kultur og forskningsinitiativer, som er blevet løftet igennem fondene og i civilsamfundet.

Det er svært at begribe, at ideen til forslaget overhovedet er opstået. Og helt uacceptabelt at en lov med så store konsekvenser hastes igennem. Uden offentlig debat og belysning af konsekvenserne for Danmark og kulturlivet. Og uden at de involverede parter fra fondsbestyrelser til kultur og forskning er blevet hørt.

Bliver forslaget fra skatteministeriets regnemaskine ført ud i livet, er der god grund til at have ondt af os

alle. Af alle der nyder godt af alle de fantastiske kultur og kunstprojekter, som kun er blevet etableret, fordi der var visionære fonde landet over, som ville støtte dem.

Det her er en blodtud til musikken og resten af kulturlivet, som i forvejen lige har været igennem en ordentlig omgang.

Det er absurd, at vi på den ene side har en regering, der tuder vores øre fulde om, at vores kultur er presset og truet udefra – og at selv samme regering samtidig har så lille forståelse og indsigt i de indre mekanismer i samfundet, og hvad det er, der skaber dansk kunst og kultur.

Med det aktuelle forslag står det klart, at den største kulturtrussel kommer indefra. Fra regeringen, som ikke bare sparer voldsomt i den statslige kulturstøtte, men som nu også volder uoprettelig skade på det frirum, som var skabt uden for staten, hvor private kunne bidrage til skabelsen af dansk kunst og kultur.

Venlig hilsen
Bent Sørensen
Formand, Dansk Komponist Forening